

Chefen for Gardehusarregimentet, oberst Tommy Paulsen:

Tale ved modtagelse af konstabel Kenneth Patrick Nielsen den 4. december 2009 i Roskilde Lufthavn

Kære familie og venner til Kenneth, kære soldater!

Vi er til stede her i dag for at modtage og ære Kenneth Patrick Nielsen – en dygtig husar, der brændte for sin soldatergerning og det job, han udførte i Afghanistan.

Kenneth udfyldte en stor plads i sin enhed. Det er nok kommet bedst til udtryk gennem ordene fra hans eskadronchef i Afghanistan, der omtaler ham som pligttopfyldende og modig. Den stille type, der uden de store armbevægelser fokuserer på at være der for andre, passe sit arbejde og altid gøre det ypperste for at leve op til sit ansvar.

Kenneth nåede mange ture og patruljer sammen med sin deling i Afghanistan. Han har ydet en nærmest umenneskelig indsats – for det er hårdt, behårdt at være soldat i Afghanistan.

Jeg besøgte bornholmereskadronen i Price for 1½ måned siden. Var med dem på patrulje bl.a. oppe ved Barakzai, og jeg må sige, at jeg oplevede nogle fantastisk dygtige og erfarne soldater. De var skarpe og meget bevidste om, hvad de foretog sig. Alle kendte deres rolle i gruppen og det var en fornøjelse og en ære at være med dem på patrulje.

Nu står vi så ved afslutningen af Kenneth rejse – han har levet og oplevet i Afghanistan i et omfang, vi andre kun kan misunde. Han har sin unge alder til trods ydet en stor uselvisk indsats for andre, for mange, ja, for sin elskede bornholmerenhed, for sit regiment, for Danmark og for, at mennesker kan leve i fred og frihed – meget større bliver det næppe!

Så nu skilles vi Kenneth, og vi overgiver dig til dine elskede – til din familie.

Vi ved Gardehusarregimentet er stolte over at have kendt dig – jeg er som regimentschef stolt over at have haft en husar af din støbning!

Vi vil ikke glemme dig, vi vil værne om dit minde og ære dig som den helt, du er!

Dit navn vil komme på vores Mindesten over faldne husarer, og ved Regimentets fødselsdag den 17. november vil vi samles og lægge blomster ved stenen sammen med jer pårørende og ære Kenneth.

Vores tanker går i dag også til hold 8 i Afghanistan, og jer fra enheden, som er med her. I må fortsætte det vigtige arbejde med at bringe Afghanistan på fode igen ved at medvirke til at sikre, at genopbygningsarbejdet kan fortsætte, og der kan finde udvikling sted. Vores faldne husarer må ikke være omkommet forgæves. Vi skylder dem at videreføre det, vi kom for – også selv om det har den højeste pris.

I pårørende har givet hæren det dyrebareste, I havde. Alle ved regimentet følte forfærdelse og afmagt, da vi modtog meldingen fra Afghanistan den 25. november tidligt om morgenen.

Det har været en svær tid at komme igennem. Vi ved desværre af bitter erfaring, at der venter jer en vanskelig tid forude.

Også derfor føler regimentet en stor forpligtigelse til fortsat at hjælpe og støtte jer på alle mulige måder. Ingen opgave er for lille, ingen opgave er for stor – I er altid velkomne hos os.

Fra mig som Regimentschef skal der lyde en fattig tak for Jeres store offer.

Æret være Kenneths minde!